

Zastiranje spominov na prejšnja življenja

5 In če bom v nekem prihodnjem bivanju spet nekaj povsem drugega, kot sem zdaj, ali če mi bo odvzet ves spomin na to bivanje, potem tudi ne bom več tisti, ki sem zdaj, in tako spet ne bom obstajal. Kajti kaj koristijo verigi številni tisočeri členi, če nikoli niso bili povezani tako, da bi se med seboj podpirali? Dokler se kaj takega ne zgodi, noben prejšnji člen ne obstaja za naslednjega; če pa je očitno tako, potem ne obstaja niti veriga, in enako velja za vsak njen člen glede na drage člene, s katerimi ni v nikakršni povezavi,

6 Glej, prečudoviti prijatelj, to vprašanje je za trpečega človeka, ki pri polni zavesti bedno živi na tej zemlji ter pogosto jasno razmišlja in trepetaje živi v strahu pred zmeraj bolečo skorajšnjo smrtjo, nadvse pomembno. In tega vprašanja ti nisem niti najmanj zastavil zato, da bi z njim kakor koli preskušal tvojo veliko modrost, temveč le zato, da bi s pomočjo tvoje vsevidne modrosti zadevo razumel. Prečudoviti prijatelj, zdaj pa le govori!«

178. Nujno zastiranje spominov

1 Rafael je rekel: »Poslušaj, prijatelj, če bi zgledu o graditvi velikega in trdnega gradu namenil res dovolj pozornosti, bi se ti še komaj zdelo potrebno, da bi me to vprašal. Kakšen pomen ima priskrbljeno gradivo za še nezgrajeni grad? To se bo videlo šele potem, ko bo grad v celoti zgrajen.

2 Če bi se ti povsem jasno zavedal vseh svojih prejšnjih stanj do zdajšnjega, ki jih je tvoja duša preživela na zemlji v še zelo nepopolnem stanju, bi bil v mišljenju, presojanju in hotenju tako razdvojen, da tvoja duša nikakor ne bi mogla sprejeti tiste moralne enosti, moči in trdnosti iz duha Božje ljubezni, ki je zdaj tvoje notranje in edino pravo življenje in tudi pogoj zanj, tako da je eno z njim in po njem.

3 Ko pa bo duša eno z duhom Božje ljubezni, bo ob pogledu vase že sama dosegla tisto jasnost, da se bo spomnila vsega, iz te jasnosti pa tudi razločno prepoznala neskončno ljubezen in modrost omenjenega velikega zidarja in ga, kar najbolj blaženo hvaležna, občudovala na veke. Potem ji bodo spomini na pretekla stanja, kakršna zdaj zahtevaš, za vedno koristili, zdaj pa bi ji še zelo škodovali.

4 Celo kadar so spomini na prejšnja stanja duše zelo zastrti, **kar je v skladu z Božjo ureditvijo**, ljudje še prelahko in na različne načine zaidejo v takšna duševna stanja, v katerih so še ohranjene skrite živalske potrebe in strasti, se vdajajo njihovim skominam, zapustijo Boga in se vedejo kakor živali; koliko več tega bi bilo (materialno in poživiljeno), če ne bi Bog skrajno modro, in kolikor je le mogoče, zastrl spominov na prejšnja stanja.

5 Kako so Izraelci kot izvoljeno Božje ljudstvo negodovali in besneli, ko so v puščavi pogrešali svoje egipčanske lonce, polne mesa! Mana iz Božjih nebes Abrahamovim otrokom, ki so se v Egiptu povrnili k živalskemu, ni teknila, saj bi moralo z uživanjem kruha njihovo telo postati bolj duševno in duša bolj duhovna.

6 Povem ti: Če bi se Izraelsko ljudstvo, ki ga je iz trdega egipčanskega suženjstva osvobodil Mojzes, spominjalo stanj ob nastajanju in vzgajanju duše, bi postalo v svoji najbolj divji požrešnosti hujše od zveri, celo hujše od vaših svinj, ki, kadar so lačne, ne prizanesejo niti svojim mladičem.

7 Ali bi si bilo v takšnem stanju mogoče zamisliti duhovno šolanje in nato poenotenje takšne duše - raztresene in razbrazdane v mišljenju, spoznanju in hotenju - z Božjim duhom?

8 Iz te, zdaj tebi najbolj natančno prikazane polne in nazorne resnice boš spoznal, da bi bilo zelo škodljivo - dokler ima človek na tej zemlji opraviti s poenotenjem z Božjim duhom, po njemu razodeti Božji volji in na podlagi popolne svobode svoje volje in spoznanj -, če bi se povsem jasno spominjal vseh prejšnjih stanj, v katerih je bila njegova duša.

9 Ko pa boš po tej tebi zdaj dobro znani in spoznani Božji volji postal eno z Božjim duhom v sebi, boš po Božji volji sam postal popolni zidar samega sebe, in se ti bo v zavesti takoj jasno razkrilo, zakaj je modri in izkušeni Graditelj velikega in trdnega gradu vnaprej pripravil med seboj še nepovezano gradivo, ga smotrno razvrstil tako in tako, od največjega do najmanjšega, ga nato združil in povezal v veličastno celoto, ki bo večna.

10 Dokler pa si v omenjeni gradbeni umetnosti še povsem neizkušen in dokler se z njo ne seznaniš povsem, ti tvoji še tako ostroumni vpogledi in delna kritika velike stavbe ne koristijo in na koncu si le zmeden.«

[Jakob Lorber](#)

[Janezov veliki evangelij](#)
[knjiga 9](#)